

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Horváth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Horváth Gábor ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dr. Frei János ügyvéd (ügyvédi iroda címe) által képviselt **I. rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű, a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt **II. rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. rendű, a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által meghatalmazott Buczkó Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző dr. Buczkó Péter ügyvéd) által képviselt **III. rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében, melybe a III. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a **alperesi beavatkozó** (alperesi beavatkozó címe) alperesi beavatkozó beavatkozott, a Pécsi Törvényszék 2017. szeptember hó 14. napján kelt 15.P.20.252/2017/37. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 45., a II. rendű alperes részéről 41., a III. rendű alperes részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja:
- az I. és III. rendű alperessel szemben a keresetet elutasítja,
- a II. rendű alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összegét 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) forintra és ennek az elsőfokú ítéletben részletezett kamataira leszállítja.

A keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

Mellőzi az I. és III. rendű alperes elsőfokú perköltség megfizetésre kötelezését, a II. rendű alperest terhelő felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 150.000,- (százötvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű és a III. rendű alpereseknek személyenként 133.350,- (százharmincháromezer-háromszázötven) forint elsőfokú perköltséget.

Mellőzi az I. és III. rendű alperes feljegyzett elsőfokú eljárási illeték megfizetésre kötelezését. Az államnak - az állami adóhatóság felhívására - fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét a felperes tekintetében 252.000,- (kettőszázötvenkettőezer) forintra felemeli, a II. rendű alperes tekintetében 90.000,- (kilencvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 23.800,- (huszonháromezer-nyolcszáz), a III. rendű alperesnek 55.500,- (ötvenötezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 28.600,- (huszonnyolcezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest hogy fizessenek meg az államnak - az állami adóhatóság felhívására - a felperes 200.000,- (kettőszázezer) forint, a II. rendű alperes 120.000,- (százhuszezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Pécsi Rendőrkapitányság/.....-../2009.bü. számú határozatával a Btk.330/A. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés szerint minősülő uzsora bűncselekmény büntettének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettesrel szemben folytatott nyomozást. 2010. június hó 29. napján meghozott határozatával az eljárást - mivel a cselekmény nem bűncselekmény - megszüntette. A nyomozás során a nyomozóhatóság felperes részéről történt kölcsönnyújtásokat, azok üzletszerűségét vizsgálta.

M.Z., továbbá a II. rendű alperes által működtetett „H.T.” televízióadó saját gyártású „C” című műsorának szerkesztőriportere és stábja 2011. október hó 24. napján - S.Z. közreműködésével, aki pénzt adott át a felperesnek - megszervezte a felperes „tetten érését”, amelyről a II. rendű alperes kép- és hangfelvételt készített. A helyszínre érkező rendőrök a felperest a Pécsi Rendőrkapitányságon kihallgatták. S.Z. ezen a napon feljelentést tett a felperes ellen, a nyomozóhatóság előtt tett vallomását azonban 2011. október hó 25. napján visszavonta.

A Pécsi Rendőrkapitányság a/.....-/2011.bü. számú határozatával a zsarolás büntettének megalapozott gyanúja miatt a felperessel, mint gyanúsítottal szemben folytatott nyomozást 2011. október hó 27-én megszüntette, mivel a cselekmény nem bűncselekmény.

Az I. rendű alperes az általa üzemeltetett www.....hu internetes oldalon 2011. október hó 25. napján „Két évtizede uzsorázott?” címmel az alábbi közleményt jelentette meg:

„Pénzátvétel közben csaptak le a kommandósok hétfő éjjel arra a p-i uzsorásra, aki már 1988. óta kölcsönzött magas kamatra különböző összegeket. Az egyelőre három károsult alapján indult titkos nyomozásnak sok károsultja lehet, Cs. K. (44) húszéves korában kezdte tevékenységét.

Beépített emberek, lehallgatás és megfigyelés előzte meg a hétfő éjszakai rendőrségi akciót. Cs. K. éppen az átvett pénzt számolta, amikor földre teperték a kommandósok. Úgy tudjuk a volt határőrlaktanya közelében, az utcán fogták el a férfit. Az uzsorás 100 %-os kamattal dolgozott, volt aki 30.000,- forintot kért kölcsön, de már 150.000,- forintot fizetett vissza. A férfi nem elégedett meg ennyivel, további 700.000,- forintot követelt tőle. Állítólag volt olyan pedagógus, aki egy 50.000,- forintos kölcsön miatt a lakását veszítette el. A károsultak számát egyelőre nem lehet megbecsülni, mert még a múlt rendszerben kezdte tevékenységét. A férfi az egyik közösségi oldalon foglalkozását ügyintézőként jelölte meg, korábban már volt büntetve hasonló cselekmény miatt.

A rendőrség az alábbiak szerint kommentálta az elfogást:

„Bűncselekmény elkövetése miatt állítottak elő egy férfit hétfőn este a rendőrök egy p-i lakásból. A rendőrséget a sértett értesítette, miután megjelent nála a férfi egy korábbi ügyletből adódó tartozás rendezése miatt. A sértett állítása szerint a férfi a korábban uzsora kamatra kölcsönadott összeget követelte, amelyből ő több mint 100.000,- forintot már ki is fizetett. A rendőrök kihallgatták a sértettet, valamint több tanút, majd gyanúsítottként hallgatták ki az előállított férfit, aki szabadlábon védekezik. Mivel az egyes vallomásokban több ponton ellentétek voltak, a kihallgatások a mai napon (kedden) is folytatódtak. Az adatgyűjtések és kihallgatások eredményeként megállapítást nyert, hogy a két személy között valóban történt korábban kölcsönügylet, a sértett azonban a tartozásának csak egy részét fizette eddig vissza, és az egész összeget kamatmentesen kapta a gyanúsítottól. Az ügyben az eljárás a Pécsi Rendőrkapitányságon tovább folyik zsarolás bűntett elkövetése miatt."

A közlemény felett az I. rendű alperes kettő, a felperest csíkos felsőruházatban ábrázoló fényképet is megjelentetett, a fényképeken a felperes arcát elhomályosította.

A II. rendű alperes által üzemeltetett H.T.hu internetes oldal „Belföld” rovatában 2011. november hó 4. napján „Pénzátvételek érte tetten a C. stábja” címmel az alábbi közlemény jelent meg:

„Újabb uzsorást buktatott le a H.T. C. című műsorának stábja, ezúttal P-ett. A férfi több áldozata és volt felesége is beszámolt az uzsorás módszereiről. Volt, akitől lakását vette el és olyan is, aki elhunyt apósa után megörökölte a tartozást. Az uzsorást pénzátvétel közben érte tetten a C.stábja. A rendőrök előállították, de nem vették őrizetbe, és csak zsarolás miatt indítottak ellene eljárást. A férfi apja hosszú évekig dolgozott a B. Megyei Rendőr-főkapitányságon, alezredesként ment nyugdíjba."

A II. rendű alperes a „C” című műsorban „Megint a rendőrség helyett dolgoztunk! Biztonságban uzsorázott a p-i rendőrtiszt fia! Elkaptuk, de kiengedték!” bevezető mondatok után bemutatta az esetet rögzítő felvételt, a felperes fentebb részletezettek szerinti elfogásának pillanatait. Ennek során a felperes vezeték-, illetve keresztnéve (előbbi félíg-meddig kisípolva) többször elhangzott a riportalanyok szájából. A műsorszámban a felperes is megjelenítésre került, amelynek során a hangját nem változtatták meg, az arcát kitakarták.

A III. rendű alperes által üzemeltetett T. televíziós csatorna 2011. november hó 6. napján „F.” című műsorában „A hét híre” inzerettel felvezetve egy uzsorakárosult esetén keresztül kívánta bemutatni a magyarországi uzsora jelenségét. A műsorban vendégként részt vett S.Z. mint károsult, M.Z. és G.L. rendőrségi szakértő. A műsorvezető kérdésére M.Z. a felperes nevét a felvétel alkalmával többször kimondta, az utóbbi adásba kerülő műsorban a vezetéknevet „kisípták”.

A műsor felvételét saját gyártásban a III. rendű alperesi beavatkozó rögzítette.

A perben kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye alapján megállapította, hogy valamennyi alperes magatartásával, mulasztásával okozati összefüggésben sérült a felperesnek a lelki egészséghez fűződő joga, a sérelmére elkövetett személyiségi jogsértésekkel összefüggésben közepesen súlyos szintű pszichés zavar, alapvetően szorongásos neurotikus állapot áll fenn.

Felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes a www.....hu internetes oldalon 2011. október hó 25. napján megjelentetett közleménnyel jóhírnévhez, becsülethez, lelki egészséghez, képmáshoz fűződő személyiségi jogát, a II. rendű alperes a 2011.

november hó 4. napján ahu internetes oldalon megjelentetett közleménnyel és a C. című műsorban levetített felvétellel a jóhírnévhez, becsülethez, lelki egészséghez, képmáshoz és hangfelvételhez való jogát, a III. rendű alperes a F. című műsorban elhangzottakkal jóhírnévhez, becsülethez, lelki egészséghez fűződő személyiségi jogát megsértette. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, és kötelezze az I. rendű alperest 2.100.000,- a II. rendű alperest 2.600.000,-, a III. rendű alperest 2.100.000,- forint nem- vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére.

Az I.-II.-III. rendű alperesek, és a III. rendű alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes az általa üzemeltetett www....hu internetes oldalán 2011. október hó 25. napján megjelent „Két évtizede uzsorázott?” című cikkében foglaltakkal megsértette a felperes jóhírnévhez, becsülethez, valamint a képmáshoz fűződő személyiségi jogait, továbbá ezzel összefüggésben sérült a felperes lelki egészséghez fűződő személyiségi joga.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes az általa üzemeltetett www...hu internetes oldalának belföldi rovatában 2011. november hó 4. napján közzétett „Pénzátvételkor érte tetten a C. stábja” című közleményben foglaltakkal, valamint a C. című saját gyártású műsorában a felperesről készített felvételek közreadásával megsértette a felperes jóhírnévhez, becsülethez, képmáshoz, valamint hangfelvételhez fűződő személyiségi jogait, továbbá ezzel összefüggésben sérült a felperesnek a lelki egészséghez fűződő személyiségi joga is.

Megállapította, hogy a III. rendű alperes a perbeli időszakban a jogelődje által üzemeltetett T. televíziós csatornán a 2011. november hó 6. napján sugárzott, a III. rendű alperesi beavatkozó gyártásában készített F. című műsorának az uzsora jelenségével foglalkozó részében megsértette a felperes jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogait, továbbá ezzel összefüggésben sérült a felperesnek a lelki egészséghez fűződő személyiségi joga.

Kötelezte az I. rendű alperest 750.000,- forint és kamatai, a II. rendű alperest 2.100.000,- forint, és kamatai, a III. rendű alperest 1.750.000,- forint és kamatai, valamint alpereseket perköltségben is marasztalta, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a feleket - pervesztességük arányában - a le nem illeték megfizetésére. Kötelezte az I.-III. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 106.670,- forint részperköltséget.

Az I. rendű alperes által megjelentetett cikk és fényképfelvételek tekintetében megállapította, hogy a felperes az életkor, vezetéknév kezdőbetűje + keresztnév és a felperes engedélye nélkül nyilvános közösségi oldalról letöltött fényképek révén azonosítható volt rokonai, ismerősei számára. Kifejtette, hogy az I. rendű alperes tájékoztatása nem felelt meg az Smtv.10. § szerinti hiteles és pontos tájékoztatás követelményének, részben valótlan tényeket tartalmazott, részben valós tényeket hamis színben tüntetett fel, ezért megsértette a felperes jóhírnevét, valamint becsületét is, mivel a felperesnek a saját magáról alkotott képe azzal, hogy uzsorásnak minősítették, sérült. Álláspontja szerint, mivel az I. rendű alperes a felperes engedélye nélkül használta fel a fényképeket, és a felhasználáshoz nyomós közérdeket, bíróság által jogerősen megállapított bűncselekmény elkövetését nem igazolta, a felperes képmáshoz fűződő joga is sérült.

Az I. rendű alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összege tekintetében értékelte, hogy az I. rendű alperes helyi média, régiós olvasóközönséghez szól elsősorban, másrészt, hogy ezért az olvasók között relatíve magas lehet azok száma, akik a felperest ténylegesen ismerték, figyelemmel arra,

hogy az I. rendű alperes a beazonosításhoz szükséges információkat megadta. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes annak ellenére tette uzsorával kapcsolatos tényállításait, hogy a rendőrség csak zsarolás bűncselekménye miatt folytatott büntető eljárást. Értékelte az I. rendű alperes által csatolt Google Analytics kimutatást, mely szerint a cikke kattintások száma alacsony volt, és mindezen körülmények mérlegelése alapján a nemvagyoni kártérítés összegét 750.000,- forintban állapította meg, figyelemmel arra is, hogy ez az összeg alkalmas a felperest ért személyiségi jogsértések kiküszöbölésére, és arra, hogy az I. rendű alperest a jövőre nézve nagyobb körütekintésre sarkalja.

A II. rendű alperes által az internetes oldalon megjelentetett közlemény tekintetében megállapította, hogy a II. rendű alperes saját - téves felfogásból eredeztetett - szerepét hangsúlyozó szóhasználatával, valós tények hamis színben feltüntetésével („újabb uzsorást buktatott le”, „Érte tetten”, „több áldozata van”, „uzsorás módszer”) a szerző azt a képzetet kelti az olvasóban, hogy egy régóta uzsorával foglalkozó személyt ért tetten a stáb és a rendőrség. Álláspontja szerint a beazonosíthatóságra figyelemmel a közleménnyel a II. rendű alperes megsértette a felperes becsületét és jóhírnevét.

A II. rendű alperes által gyártott „C.” című műsor tekintetében kiemelte, hogy a II. rendű alperes az igazságszolgáltatás szerepében tetszelegve ítéletet mondott a felperes felett, és a megszervezett akcióval a rendőrség szerepét is átvette, annak ellenére, hogy a feladata a gyors, objektív, pontos, kiegyensúlyozott tájékoztatás. Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes megfelelően gondos eljárás esetén az adásba kerülés előtt tudomást szerezhetett volna arról, hogy **S.Z.** a vallomását visszavonta, a rendőrség az eljárást megszüntette. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes a felperest megalázó helyzetben mutatta be, a felvételen kiabáltak, üvöltöztek vele, uzsorásnak titulálták. Kifejtette, hogy a II. rendű alperes a felperes testét és hangját torzítás nélkül mutatta be, ami az arc kitakarása ellenére közvetlen kapcsolatot teremt a felperes személye és a felperes érintettsége mellett csak utóbb meginduló büntető eljárás között. Kiemelte, hogy a felperes nem járult hozzá a kép és hangfelvétel közzétételéhez, és a II. rendű alperes a felhasználáshoz nyomós közérdeket, illetve bíróság által jogerősen megállapított súlyos bűncselekményt nem igazolt, ezért a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez, becsülethez, képmáshoz és hangfelvételhez való jogát.

A II. rendű alperest terhelő nemvagyoni kártérítés körében a második jogsértés különösen nagy súlyát, a felperes szándékos előre kitervelt megalázó helyzetbe hozását, és azt értékelte, hogy a perben kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő szerint is ez az esemény volt a felperesnél bekövetkezett pszichés elváltozások gyújtópontja. Utalt arra, hogy a II. rendű alperes nem a valóságnak megfelelő tájékoztatást adott, nem tudósított arról, hogy a megindított büntető eljárás nem vezetett eredményre, holott erről megfelelő gondos eljárás mellett már tudomása lehetett volna a műsor közvetítésekor.

A III. rendű alperes által sugárzott műsor tekintetében megállapította, hogy a felperes neve egyértelműen elhangzott, **M.Z.** a jogsértése tudatában, a műsorvezető ráhatására a felperes nevét mondta ki, azt a helyszínen lévők hallhatták, és a felperest közelebbről ismerők a szájmozgás alapján beazonosíthatták.

A III. rendű alperest terhelő nemvagyoni kártérítés körében figyelembe vette, hogy a III. rendű alperes országos terjesztésű tévéadót működtet, a **F.** című műsornak jelentős a nézőszáma, és azt, hogy a III. rendű alperes sem az Smtv. rendelkezéseivel összhangban járt el.

Kiemelte, hogy az alperesek nem igazolták kétséget kizáró módon, hogy a felperes ténylegesen és rendszeresen uzsora jellegű tevékenységet végzett, e körben mérlegelte a Pécsi Rendőrkapitányság/.....-../2009/bü. számú határozatában foglaltakat, valamint a felperessel haragos viszonyban lévő K.Gy, K.J.Gy. tanúk vallomását.

A keresetet a fentiekben megállapított nemvagyoni kártérítést meghaladó részében, és a további jogsértéstől eltiltásra vonatkozó részében elutasította. A perköltségről a pervesztesség-pernyertesség aránya alapján, a Pp.81.§ (1) és (2) bekezdés szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I., II., III. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását, másodlagosan a nemvagyoni kártérítés 10.000,- forintra való leszállítását kérte hivatkozással arra, hogy nem sértette meg a felperes személyiségi jogait, a cikk tényközléseket tartalmazott a rendőrség közleménye alapján. Hangsúlyozta, hogy a fényképeken a felperes arca kitakarásra került, a felperes ezért nem volt beazonosítható, az pedig nem kerülhető el, hogy a szűkebb környezete (család, barátok, kollégák), amely maga is értesült az eseményekről, a később megjelenő cikkből azonosítsa az érintettet. Álláspontja szerint, ha a közlést az újabb hasonló bűncselekmények elkövetésének megelőzése indokolja, úgy a képmás közzététele az érintett vezetékneve kezdőbetűjének és keresztnévének feltüntetésével és arra utalással, hogy az eljárás gyanúsítottja, kizárt a közlés jogellenessége. Kiemelte, hogy a cikk a megjelenésekor hiteles, pontos volt, a rendőrség közleményén, az érintett személyek elmondásán alapult. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte egy „bulvár” műsor és az internetes honlap megismerhetőségének különbözőségeit, ezért a jogsértés megállapítása esetén a nemvagyoni kártérítés összegének 10.000,- forintra való leszállítását kérte.

A II. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a valóságnak megfelelően számolt be a feljelentésről, a nyomozati eljárásról, közölte azt is, hogy **S.Z.** a vallomását visszavonta, ezért a PK.14. számú állásfoglalás alapján nincs helye a jogsértés megállapításának, figyelemmel arra is, hogy a műsor sugárzásának időpontjában a nyomozást megszüntető határozat még nem volt jogerős. Kiemelte, hogy a felvételt kitakarással, egyéni beazonosításra alkalmatlan módon rögzítette, ezért a felperes képmáshoz, hangfelvételhez való joga nem sérült. Utalt arra, hogy a felvétel bűncselekmény elkövetésének, a pénz felperes részére való átadásának bizonyítása érdekében történt, mely által az igazság érvényesüléséhez fűződő közérdek jogszerűvé teszi a felvétel készítését, és a II. rendű alperesnek jogos magánérdeke is fűződött állításai igazolásához. Kifejtette, hogy a becsület megsértésére alkalmas, indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás nem történt, a tényállítás nem valósíthatja meg a becsület megsértését. Állította, hogy az elsőfokú eljárás során bizonyította, hogy a felperes milyen cselekményt követett el, a valós tényállításra tekintettel a jóhírnév megsértése nem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy a közlésnek sértő jellege nincs. Álláspontja szerint a felperes az őt ért egészségromlást nem bizonyította, a lelki problémák a szakvélemény alapján a büntető eljárásban a felperes gyanúsítottként való részvételére is visszavezethetők. Hivatkozott arra, hogy a felelősségét kimentette, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, ezért a nemvagyoni kárigény alaptalan, de összességében mindenképpen eltűzött.

A III. rendű alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását,

harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a becsület, lelki egészséghez fűződő jog megsértése megállapításának mellőzését, és a nemvagyoni kártérítés összegének 100.000,-forintra leszállítását kérte.

Hangsúlyozta, hogy a felperes keresetében nem jelölte meg pontosan, hogy mely közlések sértik személyiségi jogát, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése indokolt. Kifejtette, hogy egy közlés egyszerre nem sértheti a felperes jóhírnévét és becsületét is, és önmagában a jóhírnév, becsület megsértése nem jelenti az egészséghez fűződő jog megsértését. Hivatkozott arra, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga, mivel személye a műsorból nem beazonosítható, a neve kisípolásra került, azt pedig a felperes nem bizonyította, hogy a műsor felvételén hallhatóan elhangzott a vezetéknév. Kiemelte, hogy a műsorban nem tényállítás, hanem az Alaptörvényben rögzített szabadságának folytán véleménynyilvánítás történt, a közlések nem minősülnek kifejezőmódjukban indokolatlanul bántónak, öncélúnak, önkényesnek, ezért a felperes becsületét nem sértik. Kifejtette, hogy az 1959. évi Ptk.339.§ (1) bekezdése szerint a felelősség alól kimentette magát. **S.Z.** nem tájékoztatta a III. rendű alperest a feljelentés visszavonásáról. Álláspontja szerint a nemvagyoni kártérítés összege eltúlzott.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az I. és III. rendű alperes fellebbezése alapos, a II. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 6. oldal 5. bekezdésében feltüntetett III. rendű felperesi jogelőd, illetve felperesi jogutód helyesen a III. rendű alperesi jogelőd, illetve alperesi jogutód.

A fenti pontosítással helyesen megállapított tényállás alapján nem állapítható meg, hogy az I. és III. rendű alperesek megsértették a felperes személyhez fűződő jogait, és eltúlzottnak találta a másodfokú bíróság a II. rendű alperest terhelő nemvagyoni kártérítés összegét.

Felperes az I. rendű alperes tekintetében a 2011. október hó 25. napján megjelent közlemény és a közlemény felett megjelentetett 2 darab, a felperest csikos felsőruházatban ábrázoló fénykép alapján jóhírnévhez, becsülethez, képmáshoz, lelki egészséghez fűződő személyiségi jogának megsértését állította.

A sérelmezett személyiségi jogok megsértése akkor állapítható meg, ha a közleményből, illetve a fényképfelvétel alapján az érintett személy egyedileg felismerhető, beazonosítható. A felismerhetőség kérdését a közfelfogás szerint kell vizsgálni, vagyis az általános közmegítélés az irányadó, nem pedig az érintett személy egyéni érzékenysége (Kúria Pfv.IV.22.079/2016/16. szám). Ha az átlagolvasó a közlemény alanyát, a fényképfelvételen lévő személyt nem ismeri fel, és a rokonok, ismerősök csak azért tudják, hogy kiről van szó, mert tudomással bírnak a közlemény, vagy a kép alanya ellen folyamatban volt büntető eljárásról, annak körülményeiről, akkor a jogsértés nem valósul meg.

A perbeli esetben a közleményben a felperes vezetéknévének kezdőbetűje és keresztnéve - Cs. K. - valamint életkora - 44 - került feltüntetésre, és utalt arra, hogy a cikk alanya p-i lakos. A közölt adatok alapján a felperes az átlagolvasó számára nem beazonosítható, ennyi adat az egyedi azonosításra nem alkalmas.

Fenti megállapítás irányadó az I. rendű alperes által megjelentetett fényképfelvételekre is. A közölt képeken a felperes arcát az I. rendű alperes elhomályosította, a felperes csíkos ruházata pedig nem volt olyan mértékben jellegzetes, hogy az elhomályosítás mellett objektív módon egyedi beazonosításra lett volna alkalmas.

Az elsőfokú eljárás során kihallgatott tanúk részben a felperes barátai, ismerősei, rokonai. A rokonok - az édesanya Cs.K.né- esetében természetes, hogy rokonukat, saját gyermekét, felismerik, különösen, ha korábban már hallottak a büntető eljárásról. Az ismerősök, barátok - L.Zs, Sz.T., L.Sz.- tudomással bírtak a felperessel szemben indított büntető eljárásról, a H.T. műsoráról, ezért kifejezetten rákerestek az interneten az I. rendű alperes által megjelentetett közleményre, ezért tudták a felperest azonosítani. Az átlagolvasó számára azonban a felperes sem a képek, sem a cikk tartalmából nem ismerhető fel. Az I. rendű alperes tekintetében tehát a felperes személyhez fűződő jogainak megsértése a közlemény, fényképfelvételek egyedi azonosíthatósága hiányában nem állapítható meg.

Az egyedi beazonosíthatóság, felismerhetőség hiánya miatt tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a III. rendű alperes terhére is a felperes személyhez fűződő jogainak megsértését.

A felperes a III. rendű alperes tekintetében a személyhez fűződő jogának megsértését arra hivatkozással állította, hogy neve a **F.** című műsorban elhangzott, egyéb körülményt, amelyből a műsor alapján azonosítható lett volna, nem jelölt meg. A 2011. november hó 6. napján bemutatott műsorban a felperes nevét **M.Z.** több alkalommal kimondta, de a vezetéknév az adásba kerülés során már „kisípták”. A műsor sugárzásakor a felperes neve az általános szemléletmód mércéjét figyelembe véve felismerhetően nem hangzott el, az pedig, hogy a rokonok, ismerősök a felperest felismerhették, következik abból, hogy az előzményekről, büntetőeljárásról tudomással bírtak. A rokonok, a közvetlen - és az ügyről egyébként is tudomással bíró - ismerősök számára való felismerhetőség nem jelenti azt, hogy a felperes az átlagnéző számára beazonosítható volt. Nem ért egyet ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy televízió nézők szájról leolvashatták a felperes nevét, ezért a felperes személye felismerhető volt. A személyiségi jogsértés csak akkor valósul meg, ha a sértett személye egyértelműen beazonosítható.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a **F.** című műsor helyszíni felvétele során sem sérültek a felperes személyhez fűződő jogai. A felvétel készítésének körülményeit az elsőfokú bíróság nem állapította meg, e tekintetben hiányos az elsőfokú bíróság ítélete, de a hiányos tényállás alapján is eldönthető az a kérdés, hogy a jogsértés megvalósult-e, figyelemmel arra, hogy a III. rendű alperes a felperes nevének elhangzása tekintetében az elsőfokú eljárás során eltérő nyilatkozatokat tett, de végső soron azt nem állította, hogy a teljes név - keresztnév, vezetéknév - nem hangzott el a helyszínen. E tekintetben egyébként is őt terhelte a bizonyítás az 1952. évi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján, amelynek nem tett eleget.

A személyhez fűződő jog megsértése, a személyiség ellen irányuló közvetlen támadást jelent, amely a befogadók előtt ismertté válik, és összekapcsolja számukra a közlést, információt és a konkrét személyt. Tényállítást, vagy adott esetben a teljes név elhangzása csak akkor lehet alkalmas az érintett személy mikénti megítélésének befolyásolására, felismerésére, személyiségi joga megsértésére, ha az a befogadók bizonyos köréhez eljut és az információk összeérnek. Amennyiben ez a kör zárt, úgy összetételének is jelentősége van annak meghatározásában, hogy a zárt kör számára a közlés alapján az adott személy felismerhető volt-e (BDT2013.3009.). A perbeli esetben a teljes név zárt körben hangzott el, a helyszínen jelenlévők számára a felperes személye és neve nem

volt összekapcsolható, mivel felperes nem bizonyította, hogy olyan személy is jelen volt, aki őt ismerte/felismerhette, azt lehet tehát megállapítani, hogy a helyszínen tartózkodó hallgatóság számára a felperes nem volt felismerhető, így a személyhez fűződő joga sem sérülhetett.

Mivel a Ptk.84. § (1) bekezdése értelmében az támaszthat polgári jogi igényt akinek a személyhez fűződő jogát megsértették a felperes keresete a kifejtettekre tekintettel az I. és III. rendű alperesekkel szemben teljes egészében alaptalan.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak - a jogsértés megállapítására vonatkozó - döntésével a II. rendű alperes tekintetében.

Önmagában a 2011. november hó 4. napján megjelentetett közlemény azzal, hogy P-re és arra utal, hogy az uzsorával, zsarolással érintett férfi apja hosszú évekig dolgozott a B. Megyei Rendőrfőkapitányságon, alezredesként ment nyugdíjba, nem alkalmas arra, hogy az objektív külső szemlélő a felperest felismerhesse, ezek az adatok nem csak a felpereshez, hanem számos más személyhez is kapcsolhatók. A közlemény azonban utal a „C” című műsor által készített oknyomozó riportra, amelyben a felperes egyértelműen beazonosítható, mivel hangja torzítás nélkül hallható, s az arca kitakarásával egyébként a felperes látható is. Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapítottak szerint a felvételi szituáció, felperes megalázó helyzetben - a felvételen kiabálnak, üvöltöznek vele - történő bemutatása a felperes személyiségi jogait sérti.

Nem hivatkozhat e körben a II. rendű alperes arra, hogy közérdekből adott hiteles tájékoztatást. Ez a műsor semmiképpen sem értékelhető tájékoztatásként. A II. rendű alperes által sugárzott adás egy a II. rendű alperes közreműködésével megrendezett eseménysort mutat be, ami kifejezetten a felperes „leleplezésére” szolgált. Az ugyan valós állítás, hogy a műsorkészítés idején a közvéleményt erősen foglalkoztatta az uzsorakölcsönzés, mint társadalmi jelenség, s amelynek felderítése közérdek. Ez azonban nem szolgálhat alapul ahhoz, hogy valakit a II. rendű alperes által alkalmazott módon nagy nyilvánosság előtt mutassanak be. Itt nem arról van szó, hogy a sajtó egy folyamatban lévő büntetőeljárásról számolt be, hanem éppen a sajtó, a II. rendű alperes, által megrendezett - kiprovokált - esemény nyomán indult meg a büntető eljárás, amely végül bűncselekmény hiányában került megszüntetésre. Elvárhatóan gondos eljárással a II. rendű alperes az adást megelőzően tudomást szerezhetett volna arról, hogy a felperessel szemben a nyomozás megszüntetésre került, s nem teszi jogszerűvé a II. rendű alperes eljárását, hogy az adás idején a megszüntető határozat még nem emelkedett jogerőre.

Tévesen hivatkozott a II. rendű alperes arra is, hogy az egészségromlás tényét a felperes nem bizonyította, mivel az igazságügyi szakértői vélemény szerint a felperesnél bekövetkezett közepesen súlyos pszichés zavar a személyiségi jog megsértésével okozati összefüggésben áll, és a II. rendű alperes „C” című műsora e tekintetben kulcs élmény lehetett.

Helyesen összegezte az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes esetében a nemvagyoni kártérítés összegénél figyelembe veendő körülményeket, azonban a nemvagyoni kártérítés összege a körülményekre tekintettel is eltúlzott. A nemvagyoni kártérítés a károsultat ért nemvagyoni hátrány kiküszöböléséhez szükséges összeg. A II. rendű alperes jogsértése a felperesnek kétségtelenül hátrányt okozott, de ezzel arányban - az eset összes körülményei, a jogsértés súlya alapján is - a másodfokú bíróság álláspontja szerint 1.500.000,- forint összegű nemvagyoni kártérítés áll, ez az összeg alkalmas a felperest ért nemvagyoni sérelem kompenzálására.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése értelmében - fellebbezett részében - részben megváltoztatta, az I. és III. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította, a II. rendű alperest terhelő nemvagyoni kártérítés összegét 1.500.000,- forintra és ennek az elsőfokú ítéletben részletezett késedelmi kamataira leszállította, a keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása folytán a felperes keresete az I. és III. rendű alperesekkel szemben alaptalan, ezért a másodfokú bíróság mellőzte az I. és III. rendű alperes elsőfokú perköltség megfizetésre kötelezését, és kötelezte a felperest a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján az I. és III. rendű alperes javára első- és másodfokú perköltség megfizetésére. A pertárgy értéke első fokon az I. és III. rendű alperes esetében 2.100.000-2.100.000,- forint, a fellebbezett pertárgyérték az I. rendű alperes esetében 750.000,- forint, a III. rendű alperes tekintetében 1.750.000,- forint, ennek alapján a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összege a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerint 133.350-133.350,- forint, a másodfokú eljárásban a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése szerint az I. rendű alperes javára 23.800,- forint, a III. rendű alperes javára 55.500,- forint.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-a, a Pp.78.§-a alapján mellőzte a másodfokú bíróság az I. és III. rendű alperes feljegyzett elsőfokú eljárási illeték megfizetésre kötelezését, és kötelezte a felperest fenti pertárgyérték alapulvételével 252.000,- forint elsőfokú és 200.000,- forint másodfokú feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset esetében 2.600.000,- forint pertárgyérték alapján a II. rendű alperes részben pervesztes, ezért a másodfokú bíróság a II. rendű alperes által fizetendő elsőfokú illeték összegét a marasztalási összegnek megfelelő mértékre leszállította azzal, hogy a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15.§ (1) bekezdés 2. fordulata alapján a felperest mentesítette a meg nem fizetett illeték megfizetése alól. A II. rendű alperes fellebbezése részben - 600.000,- forint erejéig - volt alapos, a felperes 900.000,- forint erejéig pernyertes a másodfokú eljárásban, ezért a másodfokú bíróság a marasztalási összegnek megfelelő arányban a Pp.81.§ (1) bekezdése szerint a II. rendű alperest kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére. Terheli továbbá a II. rendű alperest az elsőfokú ítéletben megállapított, a felperes által előlegezett szakértői költség arányos részének, a 106.670,- forintnak a megfizetése.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. és 15. §-a alapján a II. rendű alperes a marasztalási összegnek megfelelő mértékű feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére is köteles.

Pécs, 2018. március 21.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró